

ΓΑΛΑΞΙΔΙ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΙΩ. Δ. ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΟΥ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ
ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΓΑΛΑΞΙΔΙΩΤΩΝ
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ — Καραϊσκού 111
ΤΗΛΕΦ.: 423.528
Έτος 28ον — Αριθ. φύλλου 317
ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ
1975

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΓΑΛΑΞΙΔΙΩΤΩΝ

ΑΠΟΨΕΙΣ (καὶ γεγονότα)

Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ ΑΛΟΥΜΙΝΑΣ' στη 'θέσι' Κοιμωτίσας της 'Ιτέας, έχει προκαλέσει μεγάλο ενδιαφέρον και διιστάμενες απόψεις. Στη συγκέντρωση Δημάρχων και Κοινοταρχών που έγινε στην 'Ιτέα για να συζητηθεί το θέμα μετέσχε και ο ιδικός μας Κοινοτάρχης. Νομίζουμε ότι η ίδρυση ενός τοιούτου εργοστασίου θα έχει επιπτώσεις και επί της περιοχής Γαλαξειδίου.

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΕΡΓΩΝ αναγγέλλεται από τας διακηρύξεις δημοπρασιών της Κοινοτικής μας 'Αρχής, που δημοσιεύονται σε συνάδελφο 'Αμφισσος. Αυτό είναι ευχάριστον. Δυσάρεστον είναι ότι η 'Κοινοτική' μας 'Αρχή σιωπά εις τα ερωτήματά μας που αφορούν φλέγοντα θέματα. Όπως η πορεία της υποθέσεως άλλων γης σκοπού του Κληροδοτήματος 'Μάμα, ή ασφάλεια του 'Αλσους, τί έγινε ή έρεσις του Δημοσίου δια τόν τελεσίδικον καθορισμόν του ποσού απαλλοτριώσεως Γαλαξειδιωτικής γης για την 'Εθνική' δό προς Ναύπακτο και άλλα ερωτήματά μας που μένουν αναπάντητα μέχρι σήμερα.

Η ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΓΙΑ ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ της Κοινότητος είναι άξίεπαινος όπως έχουμε γράψει. Θα ήθελαν πιο συστηματικές τις ενέργειες των αρμοδίων, που θα έπρεπε να απευθυνθούν σ' όλους τους Γαλαξειδιώτες συγγραφείς, πνευματικούς ανθρώπους και εύρυθμα.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ ΤΟΝ κ. ΝΟΜΑΡΧΗΝ για την απάντησή του ως προς το θέμα της Μαρίνας. Θα μας επιτρέψει όμως να νομίζουμε ότι η δικαιολογιστική μεταβίβαση του έργου της Μαρίνας δεν είναι επαρκής, για τί και το ποσό της δαπάνης δεν επιβεβαιώνει την εθνική πολιτική του περιορισμού δαπανών και γιατί η φυσική διαμόρφωση των λιμενίσκων της πατρίδας μας επιτρέπει εύχεως την εκτέλεση του έργου. Πάντως...

ΔΙΑΛΕΞΗ ΥΠΟ ΣΥΜΠΟΛΙΤΟΥ ΜΑΣ

Στις 4 Δεκεμβρίου ημέρα Πέμπτη και ώρα 7 μ.μ. εις την αίθουσα της 'Αρχαιολογικής' 'Εταιρίας ('Ελευθ. Βελιζέλου, 'Αθηνάς) θα ομιλήσῃ ο συμπολίτης μας κ. Θεόδωρος Γιαννίτης, με θέμα «Ο φιλοτελισμός».

Ο ΦΙΛΟΤΕΛΙΣΜΟΣ

Είσαι φιλοτελιστής ή θέλεις να γίνης, απαραίτητο δοθήμα είναι το μόλις εκδοθέν βιβλίο ΦΙΛΟΤΕΛΙΚΕΣ ΓΝΩΣΕΙΣ, του Θεόδωρου Γιαννίτη — 'Υπολλήλου ΕΛ-ΤΑ.
Είναι ένα ευχάριστο, οικονομικό βιβράκι για μεγάλους, μαθητές και μαθητριάς.
Πωλείται Αιόλου 100. 'Ομόνοια εις το θυρωρείο δραχμές 40.
Στέλνεται και Ταχυδρομικώς (συστημένο) αντί 45 δραχμών, με επιταγή στο Θεόδ. Γιαννίτη Πόστε Ρεσάντ — Κ. 'Αθηνών.

πως σημειώνουμε ευχαρίστως την ύπαρξιν του κ. Νομάρχου. Θα περιμένουμε.

ΑΠΕΥΘΥΝΟΥΜΕ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ προς τὸν ἐπιφανή Ρουμελιώτη συγγραφέα κ. Δημήτρη Σταμέλο για τὴν εὐγενή προσφορά τῆς πολυτίμου φροντίδος του σχετικῶς με τὴν έκδοσιν τοῦ γνωστοῦ βιβλίου του περὶ τοῦ Τέμπλου τοῦ 'Αγίου Νικολάου. Εἶναι ἡ πολλοσὴν ἐκδήλωσις τοῦ ἐνδιαφέροντός του καὶ τῆς ἀγάπης του γιὰ τὴ πατρίδα μας. Τὸ βιβλίο ἐξεδόθη σὲ 2.000 ἀντίτυπα με δαπάνη τοῦ Συνδέσμου μᾶς πού χάρις στὴ παρέμβασιν τοῦ φίλου κ. Σταμέλου περιωρίσθη σὲ δρχ. 5.000 ἀντὶ τοῦ προϋπολογισθέντος ἀρχικῶς δρχ. 7.000. 'Εκ τῶν 2000 ἀντιτύπων ἀπεστάλσαν πρὸς τὸν Καθεδρὸν μᾶς Ναὸν 1.500 καὶ τὰ 500 παραμένουν εἰς τὸν Σύνδεσμον.

ΕΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ τὸ μὲναιδὸν εἰδικὸν περιοδικὸν 'Ἐπιλογὴ' τοῦ ἐκλεκτοῦ συμπολίτου καὶ διακεκριμένου δημοσιογράφου οἰκονομολόγου κ. Σταύρου Παπαϊωάννου, τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου με ἄρθρα, μελέτας καὶ πληροφορίας οἰκονομικῆς φύσεως. 'Η ὕλη τοῦ τεύχους αὐτοῦ σὲ λίαν ἐπιμελημένη έκδοσιν, εἶναι ἐξαιρετικῶς ἐνδιαφέρουσα καὶ πολὺτιμη δόνηγος ὅχι μόνον τῶν ἀσχολουμένων με οἰκονομικά, ἀλλὰ καὶ ἐκείνων πού διψοῦν νὰ πληροφορηθοῦν περὶ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως καὶ τῆς προσδοκωμένης βελτιώσεως αὐτῆς.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΥΜΕ ΕΥΧΑΡΙΣΤΩΣ τὸ ψήφισμα ἐγνωνμοσύνης τῆς Κοινότητος γιὰ τὸ κληροδότημα πού ἀφίση καὶ στὴ Κοινότητα ὁ ἀποδιώσας συμπολίτης 'Ιωάννης Χρήστου 'Αναστασόπουλος. Μαζὶ όμως με τὸ ψήφισμα δὲν νομίζει ἡ Κοινοτική 'Αρχὴ μᾶς ὅτι θὰ ὤφειλε νὰ μᾶς στείλει βιογραφικὸ σφειώμα γιὰ τὸν δωρητὴν, ὡς καὶ λεπτομέρειες γιὰ τὴ κληροδοτηθεῖσα περιουσία. Νομίζει ὅτι τὸ θέμα αὐτὸ δὲν ἀποτελεῖ ἀντικείμενο γενικωτέρου ἐνδιαφέροντος καὶ γνώσεως ὅλων τῶν Γαλαξειδιωτῶν. 'Ενα κληροδότημα δὲν ἀφορμὴ μόνον τὸν Κοινοτάρχην καὶ τοὺς ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Εἰς τὴν 3ην σελ.

Η ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΟΥ Κ. ΝΟΜΑΡΧΟΥ

'Εν 'Αμφίσσῃ Νοέμβ. 1975
Αριθ. Πρωτ. 12676
ΠΡΟΣ Τὸν κ. Δ)ντὴν 'Εφημερίδος ΓΑΛΑΞΙΔΙ
Καραϊσκού 111 Πειραιᾶ
Κύριε Διευθυντά,

Εἰς ἀπάντησιν σχολίου σας, σχετικὰ με τὸ ἔργον τῆς Μοσῆας στὸ Γαλαξίδι, ἔχω τὴν τιμὴν νὰ σας ἐκφράσω ὅτι τὸ ἔργον αὐτὸ ἐντός εἰχεν συμπεριληφθῇ εἰς τὰς προτάσεις διὰ τὸ πρόγραμμα τοῦ ἔτους 1975, πλὴν 3μῶς, λόγω τῆς περιστολῆς τῶν δαπανῶν διὰ τοὺς νικητοὺς ἐθνικοὺς λόγους τοῦτο δὲν ἐνεκρίθη. 'Επιθυμῶ όμως νὰ σας διαβεβαιώσω ὅτι ἐνθὺς ὡς αἱ συζητῆται καὶ δυνατοῖτες τὸ ἐπιτρέψουν, εἰς ἐκτελεσθῇ.

Μετὰ τιμῆς
Ι. ΑΣΙΜΗΣ
Νομάρχης

ΑΜΑ ΦΤΑΣΕΙΣ

Ύστερα ἀπὸ πολλὰ χρόνια θρέθηκα στὸ Γαλαξίδι. Στὴν εἴσοδο τῆς Πολιτείας ἀντὶ τὸ χωριάτικο χρῶμα πού εἶχε ἄλλοτε αὐτὴ ἡ περιοχή, εἶδα ἓνα σύγχρονο περιβάλλον με ὁμορφες καινούργιες μονοκατοικίες. Εἶναι τὸ νέο Γαλαξίδι.

Προχωρῶντας ἔφτασα στὸν 'Αη-Γιάννη τὸ Πρόδρομο, πού ὁ Ναὸς του ἔχει ἀλλάξει χάρις στὶς προσπάθειες τοῦ δραστήριου Παπαχαράλαμπου καὶ τὶς προσφορὲς τῶν πιστῶν. Νέα κτίσματα, ἄσπρη στρώσι τοῦ πέριξ τοῦ Ναοῦ, κάτασπρη, φρέσκια ἢ πρόσψι του, παρουσιάζει ἓνα πρωτόφαντο καινούργιο Ναό. Καὶ προχωρῶντας φτάνω στὴ Πλατεία, πού ἄλλοτε λεγόταν Παληοπάζαρο, ἀπ' τὸ παζάρι πού γινόνταν κάθε Σάββατο καὶ ὅπου κατέβαιναν οἱ χωριάτες καὶ ἰδίως οἱ χωριάτισσες ἀπ' τὰ γύρω χωριά γιὰ νὰ πουλήσουν κότες, αὐγά, φασόλια ξηρά, φακὴ Βουνιχωριότικη, τραχανὰ καὶ ἄλλα ἀγαθὰ τῆς χωριάτικης παραγωγῆς. Αὐτὰ στὴν ἐποχὴ τῆς ἀκμῆς τοῦ Γαλαξειδιοῦ.

Καὶ ὕστερα πέρασαν τὰ χρόνια, τὸ παζάρι καταργήθηκε, ἤρθαν οἱ πόλεμοι, ἡ κατοχὴ καὶ ἄλλα κακὰ με θύματα Γαλαξειδιώτες καὶ τὰ ὀνόματά τους χαράχτηκαν σὲ μιὰ μαρμάρινη στήλῃ πού στήθηκε στὸ μέσο τῆς Πλατείας καὶ γι'αὐτὸ ὀνομάστηκε «Πλατεία 'Ηρώων». Παράπλευρα όμως με τὴν ἐπίσημη αὐτὴ ὀνομασία, ἔχει ἡ Πλατεία καὶ ἓνα ἀδόκιμο σὰν νὰ πούμε παραποσούκι «Τὰ Μανουσάκια». 'Εδὼ βλέπεις ἀγαπημένα πρόσωπα πού μαζεύονται κατὰ τὸ μεσημέρι περιμένοντας τὸ λεωφορεῖο πού θὰ φέρει συμπολίτες ἀπ' τὴν 'Αθήνα καὶ ἀπ' τὸ Πειραιᾶ καὶ τὶς ἐφημερίδες πο- θὰ πουληθοῦν ἀπ' τὸ μαγαζὶ τοῦ καλοῦ Γιάννη Τσελε λίγο πιὸ κάτω.

Καὶ παίρνεις τὸ δρόμο τὸν κεντρικὸ με τὰ πολλὰ καὶ διάφορα μα.αζιά. Καὶ ἔτσι πατᾶς τὰ ἅγια χρώματα τῆς δοξασμένης Πολιτείας, ὅπου εἶδες τὸ πρῶτο φῶς τῆς ζωῆς. Καὶ ἔτσι ἀμέσως σοῦ φεύγουνε ὅλες οἱ ἐννοιες, οἱ πονοκέφαλοι, τὸ δύσκολο περπάτημα καὶ ὅλα τὰ ἄγχη πού σὲ βασανίζουνε στὴ πρωτεύουσα. Σὲ συνέχεια προχωρῶντας φτάνεις στὴ παραλία, στὴν ἀγορὰ ὅπως λένε, συναντᾶς ἄλλα ἀγαπημένα πρόσωπα, σὲ χαιρετοῦνε τὰ χαιρετᾶς καὶ νοιώθεις χαρὰ καὶ συγκίνησι πού ἀντικρύζεις τὸ λιμανάκι, τὴ θάλασσα, τὶς βαρκοῦλες καὶ πιὸ πέρα τὸν παράδεισο τῆς πατρίδας μας τὸ ἄλσος. Καὶ ρουφᾶς ζωογόνο, μυρωμένο ἀεράκι τῆς θάλασσας καὶ τοῦ πεύκου.

Εἶσαι εὐτυχισμένος καὶ σοῦρχεται νὰ φωνάξεις Ζήτω τὸ Γαλαξίδι, Ζήτω ὅλα τοῦ Γαλαξειδιοῦ καὶ οἱ Γαλαξειδιῶτες...

Μ.—

ΘΡΑΣΥΓΑΤΗ ΔΙΑΡΡΗΞΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΜΑΣ ΝΑΟΝ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

Τὴν 23ην πρὸς τὴν 24ην Νοεμβρίου ἀγνωστοὶ διέρρηξαν τὴ θύρα τοῦ 'Αγίου Νικολάου (τοῦ ὀπισθίου μέρους τοῦ Ναοῦ). 'Επιφελοῦμενοι τῆς κακοκαιρίας καὶ τῆς ραγδαίας τῆς βροχῆς εἰσῆλθον εἰς τὸν ὡς ἄνω Ναὸν καὶ ἀφοῦ ἀφῆρεσαν τὰ ὑπάρχοντα ἐκεῖ 2 σιδηρὰ κιβώτια πλήρη χρημάτων, κατέστρεψαν καὶ τὸ ξύλινο παγκάρι διὰ τὴν ἀνεύρεσιν καὶ ἄλλων χρημάτων.
'Αφοῦ τὸ ἀπεγύμνωσαν κα αὐτὸ ἐφυγαν γιὰ γειτονικὰ ἴσως χωρία γιὰ νὰ συνεχίσουν καὶ ἐκεῖ τὰς διαρρήξεις καὶ ληστείας τῶν. 'Όταν τὸ

πρῶτ' τῆς 24ης λήγοντος ὁ ἐφημέριος τοῦ 'Αγίου Νικολάου αἰδ. κ. Α. Φαρδῆλλος εἰσῆλθε εἰς τὸν Ναὸν διὰ τὸν συνήθη πρῶτὸν ὄρθρον θρῆκε στὸ δάπεδο τοῦ Ναοῦ πολλὰ καμμένα κερὰ τὰ ὅποια οἱ διαρρήκτες χρησιμοποίησαν διὰ νὰ θλέπουν νὰ ἐκπληρώσουν τὸ μυστὰρ τῶν ἔργων.
'Ο ἱερεὺς ἀμέσως ἀντελήφθη ὅτι ὁ Ναὸς ἐλεηλατήθη. 'Εξῆλθε τοῦ Ναοῦ ἐξαλλος φωνάζοντας τοὺς διερχομένους καὶ τὴν ἀστυνομία. Εὐθὺς ἀμέσως ἦλθε ὁ ἀστυνομικὸς σταθμάρχης κ. Κατσούλης ἀνυπασι-
ΣΤΕΝΕΧΕΙΑ: Εἰς τὴν 2αν σελ.

Γαλαξειδιώτικα Σκίτσα ΣΤΟΧΑΣΜΟΣ ΚΑΙ ΛΟΓΟΣ

ΤΥΠΟΙ: ΜΑΝΑΚΟΥΛΑΣ. 'Ο Γιαννάκης ὁ Μανακούλας (Παπαθανασίου) ὁ πολυσύνθετος. 'Οσο ἀδικημένος ἦταν ἀπ' τὴ φύσιν, ἦταν ὅμως πανέξυπνος καὶ πολυτεχνίτης. Μάγειρας, ζαχαροπλάστης, Ταβερνιάρης, ἀμπελοουργὸς, πατητήρης σταφυλῶν, μπογιατζῆς, ράφτης, διατηροῦσε ὀλοκάθαρο τὸ κουκλίστικο σπιτάκι του, με μαγαζάκι ἰσόγειο, πίσω ἀποθήκη κρασιῶν καὶ πάνω μιὰ καμαροῦλα με κρεββάτι μικρὸ στὰ μέτρα του, γύρω με γυρλάντες τύπου χώρας τῶν θαυματῶν καὶ τῶν νάνων, τοῦ Γιούλιγγερ. Στὶς ἰσόγειες τὶς χεῖμω νιάτικες βραδυὲς με τοὺς βορηάδες δεχόταν 4-5 βαρκάρηδες ἢ ψαράδες γιὰ κανένα ποτήρι. 'Αλλὰ πολλὰς φορὲς φιλοξενοῦσε καὶ τάνηψια του, τὸν Θύμιο καὶ τὸ Στέλιο Λιράκη, καὶ τὴν ἀδελφὴν του θεῖα 'Ελένη, συχνὰ δὲ καὶ μαθητὲς σκασιάρχες ἀπ' τὸ Σχολεῖο. 'Ισως ἀπ' αὐτὸ τὸ γεγονός εἶχε ὀνομασθεῖ τὸ σπιτάκι τοῦ Μπάμπη-Γιαννάκη, «Μανακούλειος Σχολή». Στὸ πάνω δωμάτιο σπάνια περιποιόταν 2-3 φίλους του καὶ προσέφερε τὸ σπασιαλιτὲ του «κοκκοτάκο με κανέλλα» σὲ καλὰ σερβίτσια, τιμητικά. Εἶχε καὶ γιὰ χρηματοκιβώτιο, μιὰ μεγάλη μπουκάλια, ὅπου ἔκρυβε τὶς οικονομίες του κάτω ἀπ' τὸ κρεββάτι του ὅπου ἐπίσης ἔβαζε πάντα σὰν σὲ ψυγεῖο τὸ συνηθισμένο ταψὶ με μπακλαβὰ. Πολλὰς φορὲς ὅταν ὁ τότε δήμαρχος ἀειμνήστos Εὐθ. Βλάχης φιλοξενούσε στὸ ἀρχοντικὸ του ξένους, καλοῦσε σὰν μάγειρα, σεβιδόρο καὶ Ριγολέτο τὸν μακαρίτη Γιαννάκη. Κάποτε ὅταν εἶχε φιλοξενηθεῖ καὶ ὁ γνωστὸς 'Αθηναῖος Νέγρης καὶ φαίνεται ἦταν συναχωμένος καὶ φταρνιζόταν, σὲ κάθε φτάρνισμα ὁ Γιαννάκης τοῦ εὐχόταν «με τ'ὄυγεία σας κ. Νέγρη» ὥσπου ὁ μακαρίτης Βλάχης ἔχασε τὴν ὑπομονὴν του καὶ τοῦ εἶπε νὰ σταματήσει τὶς εὐχὲς του. 'Ἦταν καὶ σπιρτόζος με πνεῦμα καὶ με χιοῦμορ καὶ γιὰ κάθε ἓνα πού περνοῦσε μπροστὰ ἀπ' τὸ μαγαζὶ του, πάντα μαζί με τὸ κρικ-κρόκ πού πέταγε κατὶ εἶχε νὰ τοῦ πεῖ. 'Ο Θεὸς, ἂς ἀναπαύει τὴ ψυχὴν του. Τώρα στὴ θέσιν τοῦ σπιτιοῦ Μανακούλα, εἶναι ἓνα δρομάκι...

ΚΟΝΤΕΥΕΙ ΝΑ ΚΛΕΙΣΕΙ ΧΡΟΝΟΣ, ἀπὸ τότε πού πέθανε ἓνας ὁμορφος τύπος, ἓνας γελαστὸς πάντα ἄνθρωπος, ὁ Νίκος Ζαχαρόπουλος, πολυγνώστης, ζωγράφος, ποιητῆς, θαυμασὸς ὀνειροπαρμένος παραμυθᾶς, ψαράς, καπετάνιος στὴ βάρκα του, γνώστης τῆς μαγειρικῆς καὶ πολλῶν ἱατρικῶν συνταγῶν ἰδίως γιὰ τὶς παθήσεις τῶν παιδῶν, φιλόξενος καὶ φιλότιμος, βοηθὸς πάντα τῶν ἀδυνάτων καὶ πιστὸς θεματοφύλακας τοῦ Ναυτικοῦ 'Ομίλου. 'Ο Νίκος, ὁ καλὸς καὶ ἀξέχαστος, ἦταν ἀγαπητὸς μου φίλος καὶ ἡ παρέα μου χωρὶς τὸν Νίκο ἦταν φαῖ χωρὶς ἀλάτι. Σκορποῦσε πάντα καλwsσύνη καὶ γέλοιο καὶ ἦταν ὁ ἀπαραίτητος. Γιὰ τραγικὴ ὅμως εἰρωνία ὁ Νίκος πού θεράπευε τὰ πόδια τῶν ἄλλων, δὲν μπόρεσε νὰ προλάβει τὴ μόλυνσιν τοῦ δικοῦ ποδιοῦ πού τοῦ ἔφερε τὸ θάνατο. *'Ας εἶναι ἀλησμόνητος ὁ ἀγαπητὸς μου φίλος.

ΝΕΑ ΕΡΓΑ ΣΤΟ ΓΑΛΑΞΙΔΙ ΜΑΣ

'Η Κοινότης μᾶς ἄρχισε τὴν δημοπράτηση τῶν κάτωθι Κοινοτικῶν ἔργων. 1) Τὴν ἀνακατασκευὴν τοῦ δικτύου ὀρευσεως συνολικῆς δαπάνης δρχ. 300.000. 2) Τὴν ἐπίστρωση διαφόρων Κοινοτικῶν ὁδῶν ἐντός τῆς πόλεως συνολικῆς δαπάνης 400.000 δρχ. 3) Μόρφωση καὶ τσιμεντόσωση διαφόρων κοινοτικῶν ὁδῶν ἀξίας 400 χιλ. δρχ. 'Η δημοπρασία ἔλαβε χώραν τὴν 20ην Νοεμβρίου τὰ δὲ πρακτικὰ κατεκυρώσαν ἐπ' ὀνόματι διαφόρων

ἐργολάβων. Μετὰ τὴν ψήφισιν τῶν πρακτικῶν ὑπὸ τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς ἐπικυρώσεως αὐτῶν ὑπὸ τοῦ κ. Νομάρχου εἰς τὴν ἑνῶς τῶν ὡς ἄνω ἔργων ἐντός τοῦ τρέχοντος οἰκονομικοῦ ἔτους. Μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὡς ἄνω ἔργων ἡ Κοινότης θὰ προβῇ καὶ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν καὶ ἄλλων ἔργων ὥστε ἡ πόλις μᾶς νὰ κοσμηθῇ με ἔργα ὅπως τὸ ἐπιβάλλουν οἱ περιστάσεις λόγω τῆς τουριστικῆς ἐξελίξεως αὐτῆς.

ΠΑΛΙΜΨΗΣΤΑ

ΖΩΝΤΑΝΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

Του άειμνήστου ΚΩΣΤΑ ΑΥΓΕΡΗ

Ξεπεσμένος (*) απ' άλλα πειό καλά χρόνια στο Γαλαξείδι ο Μπαρμπα-Γεώργης ο Καζάξης έσερνε το φόρτωμα των γερατειών του ψηλά στο κυρτωμένο του ραβδί. Αφού τον ξέσυρεν ή πλημμύρα της ζωής και απόμεινε σύντριμμα της "Υδρας το έπεταισαν τα κύματα σε άλλα θαλασσόδερα άκρογιάλια, σε καιρό που άδερφωμένες ή προκοπή κι' ή νοικοκυροσύνη έδασίλευαν, ο καυμένος ο μπάρμπα Γιώργης ο Νυδριώτης με τις θράκες του και τη φέσα του, τη λεδεντιά και την τέχνη του, την κυρά Γεώργενα και το σκύλο του, ήρθε να δουλίξη την τέχνη του εκεί. Και ήταν τότε χρόνια πο- πέρναγε ή τέχνη του καζάξη και το Γαλαξείδι ήταν πλημμυρισμένο από πλούτη.

Μα ήρθαν άλλα χρόνια κι' άλλοι καιροί και ο κόσμος που στο αιώνιο κατρακύλισμά του γεννιέται και πεθαίνει και λησμονιέται, άλλαξε. Τα καράδια άρχισαν να ξεπέφτουν κι' ή άρχοντιά να σβύνεται λίγο-λίγο και τα πλούτη να χάνονται κι' ή τέχνη του μπάρμπα Γεώργη να μη δουλεύεται. Έρεπιο της φτώχειας και της ήλικίας, ο καυμένος ο μπάρμπα Γεώργης τώρα στέκεται στην "Αγία Παρασκευή κάθε Κυριακή και με πόνο μαζί και ντροπή άπλώνει το χέρι του. Και σαν θρεθή ο καλόγνωμος και πονετικός νοικοκύρης και τον μαζώξη και τον ζεστάνη στην παρασιά του και τον ρωτήξη για τα περασμένα, τα καλά του χρόνια με την σουρή και άργη υδριώτικη προφορά του τέτοιες ιστορίες του λέγει:

— Γύρα - τριγύρα στην παρασιά που καθόμαστε μι κραά παιδάκια ή κυρούλα μας άρχινε να παραμύθια το χειμώνα. Και μās έλεγε για το Δράκο που άρπαξε την έμμορφη βασίλοπούλα και για το σιδερόχορτο που το βρίσκει ο σκαντζόχοιρος, όταν το θάψουν τα παιδιά του, για να σκορπίση το χῶμα και να τα βγάλη. Μās ιστορούσε για το Νεραϊδομάνηλο και τα κατορθώματα της Νυδριώτικης άρμάτας και δεν ξεχνούσε τα θάσανα των Χριστιανών στα μακρινά μας άκρογιάλια, κάτω θαθεία στο Μωρηά και πέρα μακριά στη Ρούμελη και ούτε τα θάμματα της Παναγίας της Τηνιακής και της Παναγίας της Νυδριώτισσας.

Και μιάθραδιά θά σās αλλάξω μās είπε το παραμύθι.

Θά σās μολογήσω την ιστορία της μεγάλης καντήλας που έται μεγαλόπρεπη και πλούσια και άρχοντικά κρεμείται από το μεσιανό κουμπέ της Μεγαλόχαρης — μεγάλη και τρανή να είναι ή χάρη της — της Παναγίας της Νυδριώτισσας της ξακουστής παντού, που έτρεχαν απ' όλουθε να την προσκυνήσουν.

Μέσα σε χρόνους και καιρούς πολλούς και περασμένους είχανε πλόκο οι "Αλτζερνίνοι στην "Ισπανία και ήταν τάκρογιάλια της περιτριγυρισμένα από τις φλόγες των "Αλτζερνίων και σιτάρι στον τόπο δεν έμπαινε και ο κόσμος έπεινούσε. "Ο Βασιλιάς καθισμένος στο θρόνο του παρακαλιώταν από το λαό του γονατιστό και ξεψυχισμένο στα πόδια του για λίγο ψωμί.

— "Αλλοίμονο παιδιά μου στον πατέρα, που δεν είμ πορεί να δώση στα παιδιά του ψωμί. Γιατί κι ο Βασιλιάς γλέπει, πατέρας είναι κι έχει διπλό τον πόνο και διπλό τον καυμό.

"Ετσι ο Βασιλιάς ήταν στενοχωρημένος από την κακοπάθεια των παιδιών του κι ή μάνα έμενε μέρες δάκερες νηστική, για να μεράση ένα ξεροκόμματο παραπεταμένο στα λιγουρισμένα της παιδιά. Οι ώρες γίνονταν μέρες κι οι μέρες μίνες και ψωμί ο τόπος δεν είχε, κανείς προκοπή δεν έβλεπε. Οι αποθήκες από θδομάδες είχαν άδειάσει και τα δένδρα είχαν μαδηθή κι από τα φύλλα άκόμα.

Τέτοια πείνα ποτέ του δεν είχε ιδή ο κόσμος και σίγουρα θά πέθαινε αν δεν παρουσιαζότανε ο καπταν Σαργόσης ο Νυδριώτης με το μεγάλο το καράδι το τρικάρτο, που είχε πενήντα δυο ποδάρια μάκρος, 60 ναύτες τσούρμο κι από καμπόσα κανόνια στην κάθε του μπάντα.

"Ο καπετάν Σαργόσης σαν έμαθε το μπλόκο της "Ισπανίας, που κανένα καράδι δεν ήμπορούσε να σπάση και νάμπη μέσα, αυτός φόρτωσε σιτάρι στο δικό του ως τα μπούνια και με τη μεγάλη του τέχνη έμπόρεσε να ζυγώσει και να το ξεφορτώση. Σαν και τῆμαθε ο Βασιλιάς δεν ήξερε πῶς να του δείξη την άγάπη και το θαυμασμό του σε μια τέτοια ανδριωσύνη και τον εκάλεσε στο βασιλικό του τραπέζι.

Το μάτι του Σαργόση μέσα σε κείνο το πλούσιο και βασιλικό του παλατιού στολισμό είχε θαμπώσει. Ουθε κι αν γύριζε πρόβαινε το χρυσάφι παντού και το μετάξι τα δυο ταιριασμένα σε ξόμπλια άζετμήματα. Μα όλα αυτά τα πλούτη μπρός σ' ένα καρδέλι ψωμί δεν άξίζουν τίποτε και τῶνοιθε καλά ο Βασιλιάς αυτό. Και για να τον ευχαριστήση τον Σαργόση, σαν άπόφαγαν του είπε:

— "Ο,τι μου ζητήσης απ' τα μυριόπλουτα έδω μέσα στολιδια θά είναι δικό σοφ. Ζήτα.

"Εγύρισε το μάτι εκεί σ' εκείνον τον φανταχτό, το νεραϊδοπλασμένο κόσμο. Είδε τις ζωγραφίες τις δλόχρυσες τις κρυσταλλένιες θρύσες, τα συντριβάνια τα ψηλά, τα πελεκημένα μάρμαρα ο καπετάν Σαργόσης. Είδε και τα ρολόγια που μάνθρώπινη φωνή έλεγαν τις ώρες, κι ένα καράδι σκαλιστό από άσμη και χρυσάφι που είχε τα κατάρτια του ψηλά και λεφαντένια και τα πανιά μεταξωτά. Κι άνάμεσα στις έμμορφιές και στα περίσσια κάλλη δυο παρθένες σκαλιστές με γέλια στα χείλια και στην καρδιά παράπονο και δάκρυα στα μάτια σε δυο κούπες πλουμιστές γλυκό κρασί να χύνουν. Και στην κορφή του παλατιού και στην κορφή του θόλου έλαμπε δλοφάνταχτο κι όνειρευτό στολίδι μεγάλος πολυέλαιος με χίλιες δυο λαμπάδες, που σκόρπαγε τη λάμψη του μέσα στα τόσα πλούτη.

"Από τα τόσα πλούτη αυτά, τα τόσα στολιδια κανένα δεν έζήλεψεν ο καπετάν Σαργόσης.

— Τι να τα κάνω, λέγει, αυτά εγώ μέσ' το καράδι. Σε προσκυνώ, άφέντη μου, και τίποτε δεν θέλω.

Κι ο Βασιλιάς επέμεινε να πάρη απ' όλα κάτι.

— "Αφού το θέλει ο Βασιλιάς να πάρω απ' όλα κάτι, δόστε μου το πολυέλαιο να τότε πάω στην "Υδρα, να κρέμεται στην "Εκκλησιά, να τον θαυμάξη ο κόσμος.

Σαν τάκουσεν ο Βασιλιάς, έδάγκωσε τα χείλια, γιατί δεν το έλεγε ποτέ να του ζητήση τον πολυέλαιο.

— "Αχ! καπετάνι μου, του λέγει, μάθε πῶς με σκοτώνεις. "Ο πολυέλαιος αυτός είναι κληρονομιά μου, που μ' άφηκε ο δέκατος έχτος Κάρολος να είναι πάντα δικός μου.

— Αι! δεν πειράζει, βασιλιά μου. "Επίτηδες το είπα. Κι αν είναι κληρονομιά εγώ δεν τον θέλω.

— Μα ζήτα άλλο ο,τι θες άσμη και χρυσάφι κι απ' τα στολιδια πούνε δῶ πάρε όποιο κι αν θέλεις.

— Δεν θέλω άλλο τίποτα. Κι αυτό που ζήτησα εγώ, για μένα δεν το θέλω του λέγει ο Σαργόσης. Είπα κι αν ήταν βολετό.

"Ο Βασιλιάς στενοχωρήθηκε γιατί ο Σαργόσης δεν ήθελε να πάρη ούτε παράδες, ούτε άλλα χαρίσματα. Κι ένοιω

θε το καλό που έκαμε στον τόπο και ήθελε να το ξεπληρώση. Πάλι του είπε να του δώση άλλα δῶρα, αλλά κι αυτά δεν τα έστρεξε. Κι ο Βασιλιάς να μην άφήση έτσι μια πράξη χωρίς πληρωμή άπεφάσισε να του χαρίση τον πολυέλαιο να τον πάγη στην "Υδρα.

"Εξήντα μαστόροι δεκαπέντε μέρες χρειαστήκαν να τον κατεβάσουν. Σωστές τόσες. Και άλλες τόσες για να τον δάλουν στο καράδι. Και σαν το ταιρίασεν καλά άποχαιρέτησε ο Σαργόσης το Βασιλιά κι ο Βασιλιάς τον ξέβγαλε με τιμές και μαζί όλος ο λαός από την άκρογιάλι χαιρέτις το περήφανο καράδι που άρμένιζε στο πέλαγο.

Στο δρόμο όμως οι ναύτες του σαν κι έμαθαν πῶς δεν έπηρε παράδες, για το σιτάρι που ξεμπάρκαρε, μονέ τον πολυέλαιο, σηκώθηκαν στο ποδάρι κι ένας απ' τους πειό παλιούς ναύτες, που ήταν και λοστρόμος.

— Βρέ παιδιά, τους λέγει, κι αν δεν πήραμε παράδες θά πάμε στην πατρίδα μας τον πολυέλαιο να τον καυχώμαστε, γιατί καμμία άλλη εκκλησία δεν έχει σαν αυτόν.

Μα οι ναύτες δεν ήθελαν νακούσουν από τέτοια κι έλεγαν πῶς θά ξεμπάρκάρουν σαν δεν τους πληρώση τα ναύλα μπροστά. Μα να τότε και πιάνει μι άτρικυμία, μι άφουρ τούνα, που χάλανε ο Θεός τον κόσμο. Τα πανιά είχαν σκιστή και τα κατάρτια έτριζαν σύγκλιζα.

"Ηταν ή Παναγία που έκανε το θάμμα της. Μπροστά στο δλοφάνερο αυτό σημάδι της έμούλυσαν οι ναύτες και έτσι το καράδι έζύγωνε στην "Υδρα. Μα μόλις έπιασε στην Τήνο ξεμπάρκαρεν οι περισσότεροι ναύτες κι έμεινε μέσα στο καράδι ο καπετάν Σαργόσης με το λοστρόμο του και τρεις άκόμα ναύτες.

"Ο καπετάν Σαργόσης τότε τους είπε:

— "Εμπρός, μωρέ παιδιά, και με τη δύναμη της Παναγίας θά φτάσουμε και μονάχοι μας στην "Υδρα.

Και ξεκίνησαν τότε μονάχοι για την "Υδρα. Και είχαν τον καιρό ενάντιο κι έρχότανε με βόλτες. Μα στο δρόμο κουραστήκανε από την κακονυχτιά και δεν ήμπορούσαν να βαστάζουν, αν και είχαν ζυγώσει στην "Υδρα. Σίγουρα θά έπεφταν έξω σε κανένα κάδο τότε, αν δεν τους έβλεπαν οι "Υδριώτες να φιάσουν σκαμαβίες να τις ρίξουν στη θάλασσα και να τους σύρουν στο λιμάνι.

Και σαν άκουσεν ο κόσμος τότε και έμαθε την ιστορία και είδε τον πολυέλαιο έδγηκε ούλος κάτω στο γιало και έπηρε στα χέρια τον πολυέλαιο ξεσκούφωτοι και τον έφεραν στο μοναστήρι. Και ο παπα Γιάννης τότε κι οι άλλοι παπάδες με ψαλμωδίες άκολούθησαν την πομπή. Και τῶν έφτασαν στην εκκλησιά από τους τρεις κουμπέδες στο με-

ΙΕΡΟΙ ΝΑΟΙ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΟΥ

ΟΙ ΕΞΟΧΙΚΟΙ ΝΑΟΙ

Πλήν τῶν κεντρικῶν ένοριακῶν Ναῶν, υπάρχουν και μικρότερα έξω και έγγυς της πόλεως Ναϊσκοι, έορτάζοντες εις τὰς κατ' έτος έπωνύμους τῶν "Αγίων τῶν ήμερομηνίας. Καί αναφέρονεν πρῶτον τὸν Ναὸν τοῦ Προφήτου "Ηλία εις ἀπόστασιν περίπου 1500 μέτρων ἀπὸ τὴν εἴσοδον τῆς πόλεως, ἐπὶ τῆς παραλιακῆς ὁδοῦ Γαλαξειδίου - "Ιτέας ὑπάγεται διοικητικῶς - ἐκκλησιαστικῶς εἰς τὸν ένοριακὸν Ναὸν τοῦ "Αγίου "Ιωάννου Προδρόμου. Περιέργως ὁ Γαλαξειδιώτης Προφήτης "Ηλίας, παρὰ τὴν ἀρχὴν τῆς συνήθους θέσεως αὐτοῦ εἰς ὀρεινὰ σημεῖα, εἶναι παράλιος. "Ισως τοῦτο ὠφέιλε το εἰς τὸν φόβον ἐπιδρομῶν ἀπὸ ξηρᾶς. "Ισως εἰς τὸ ὅτι, ὅπως γράφει ὁ "Ανδρέας Καρκαδίτσας εἰς τὸ διήγημά του «Θάλασσα», ὁ προφήτης "Ηλίας ὑπῆρξεν ἀρχικῶς κατὰ κόσμον ναυτικός, ἀλλὰ κατόπιν ἠρνήθη τὴν θάλασσαν καὶ διὰ ν' ἀποφύγει τὴν ἔλξιν τῆς, ἀνέβηκε εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ βουνοῦ μετὰ τὸ κουπὶ εἰς τὸ χέρι καὶ ἐγκατεστάθη ἐκεῖ. Καὶ φαίνεται ὅτι οἱ Γαλαξειδιῶται, γνωρίζοντες τὴν ἱστορίαν καὶ τὸν κατασιγασθέντα ἔρωτά του πρὸς τὴν θάλασσαν, ἠθέλησαν νὰ τὸν ἱκανοποιήσουν μετὰ θάνατον γειτνιάσιν του πρὸς αὐτὴν.

"Αλλος Ναϊσκος ἡμιοεχοκὸς εἶναι ὁ "Αγιος "Ιωάννης ὁ Θεολόγος, ὁ ὁποῖος εὕρσκεται πρὸ ἔναντι καὶ ἀνατολικὰ τῆς πόλεως Λοφίσκου, ἐν μέσῳ τοῦ πευκοφύτου ἄλσους, μετὰ ἀληθῶς ρωμαντικὴν παρουσίαν. "Ανήκει εἰς τὴν διοικητικὴν - ἐκκλησιαστικὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ένοριακοῦ Ναοῦ τῆς "Αγίας Παρασκευῆς, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπάγεται καὶ ὁ Ναϊσκος τῶν "Αγίων Πάντων τοῦ νεκροταφείου, ὡς καὶ ὁ νέας Ναϊσκος τῆς Παναγίας Βλαχερνῶν.

"Αλλοι νησιωτικοὶ ναοὶ εἶναι ὁ "Αγιος Γεώργιος ἐπὶ τοῦ ὑψηλοτέρου σημείου τῆς ὁμωνύμου νηίδος, ἰστάμενος ὡς φύλαξ "Αγιος κατὰ τὴν ἀπὸ θαλάσσης εἴσοδον εἰς τὸ Γαλαξείδι. "Επὶ τῆς ἰδίας νηίδος καὶ κατὰ τὸ χαμηλότερον αὐτῆς σημείον εὕρσκεται εἰς τὴν ἀληθῶς εἰδυλλιακὴν θέσιν ἑνὸς μικροῦ πρὸ αὐτοῦ λιμενίσκου, ὁ "Αγιος "Ανδρέας. "Αμφότεροι ὑπάγονται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ καθεδρικοῦ μας Ναοῦ "Αγίου Νικολάου.

(ΠΡΟΣΕΧΩΣ: "Αλλοι ἐξοχικοὶ Ναοὶ)

ΑΠΟΨΕΙΣ ΚΑΙ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ: "Εκ τῆς 1ης σελ. στο πνευματικὸν κόσμο, ἀλλὰ καὶ 1- συμβούλους του, δὲν εἶναι προσωπικὴ τους ὑπόθεσις, ἀλλὰ πρέπει νὰ προβάλεται καὶ ὡς τιμὴ γιὰ τὸν δωρητὴ καὶ ὡς παράδειγμα γιὰ ἄλλους.

ΣΥΓΧΑΙΡΟΥΜΕ ΤΟΝ ΝΕΑΡΟΝ ΔΙΟΝΥΣΙΟΝ ΡΗΓΟΠΟΥΛΟΝ, υἱὸν τοῦ διακεκριμένου συμπολίτου μας, τῶς "Αντιπροέδρου τοῦ Συνδέσμου μας καὶ γνωστοῦ συγγραφέως Ρήγα Ρηγοπούλου διὰ τὴν ἐπιτυχίαν του εἰς τὰς δυσκόλους εἰσαγωγικὰς ἐξετάσεις τοῦ Πολυτεχνείου μεταξὺ τῶν πρώτων. "Η ἐπιτυχία του αὐτῇ πρὸς ἀποτελεῖ διωματικὴν παράδοσιν ἀπὸ τοῦ πάππου του ἐπιφανοῦς μαθηματικοῦ ἀειμνήστου Διονυσίου Ρηγοπούλου καὶ κατὰ διαδοχὴν πνευματικῇ τοῦ πατρὸς του, προσφέρει ἀκόμη μιὰ ἀπόδειξιν τῆς ἱκανότητος τοῦ πνευματικοῦ τομέα τῶν νέων τῆς πατρίδος μας. Συγχαίρουμε καὶ ἐπαινοῦμε.

σινὰν τὸν κρέμασαν καὶ βρίσκεται τῶρα αὐτοῦ, παιδιά μου, πρὸς τὴν βλέπετε τὴν καντήλα τῆς Παναγίας, ἔτσι μεγαλόπρεπη καὶ πλούσια κι ἀρχοντικά.

(*) Τὸ ξαναδημοσιεύουμε ἀπὸ μιὰ παλιὰ «"Ακρόπολη» τοῦ Γαβριηλίδου πρὸς τῆς λείπει ἡ χρονολογία. Τὸ ἀφήγημα τοῦτο εἶναι παραλλαγή τῆς παραδόσεως τοῦ Πολυελαίου τοῦ Μοναστηρίου καὶ πρέπει ὡς μυθικὴ παράδοση νὰ κριθῇ.

ΩΤΟΡΙΝΟΛΑΡΤΙΤΟΛΟΓΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ

ΑΝΔΡΕΟΥ Μ. ΚΑΤΡΑΚΗ

ΟΔΟΣ ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ 5 — ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

- "Ο Ω.Ρ.Α. "Ιατρὸς "Ανδρέας Κατράκης δέχεται καθ' ἐνῆσταν πλὴν Κυριακῶν καὶ ἑορτῶν ἐν τῷ "Ιατρείῳ του 11-1 πρωϊνὴν καὶ 5-7 μ.μ.

ΟΙ ΚΑΗΜΟΙ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΑΣ

ΜΟΛΙΣ ΚΥΛΗΞΕ ο πρώτος μήνας της άνοιξης, τότε που έντυναν τους φράχτες με τα ρόδα οι τριανταφυλλίες, σε μία παραλιακή κωμόπολη της Ρούμελης, στο Γαλαξείδι το ξακουσμένο, που είχε την πρώτη ναυπηγική κίνηση στη παραγωγή και στον πλοῦτο των ιστιοφόρων, ο καπετάν Γιάννης που είχε μία μεγάλη πάрка θαρέως τύπου με μαδέρια το ένα πάνω στ' άλλο, πήρτ μαζί του τόν πρώην λοστρόμο του που είχε στο καράβι του όταν ταξείδευε στα μεγάλα πελάγη, τόν Κόκοτο, κι' έμένα παιδί του σχολείου τότε, να πάμε για ψάρεμα με τα παραγάδια και να κόψουμε άγρια ξύλα από το βουνό σ' ένα μικρό δρμιο κοντά στην Έρατεινή.

Σαλπάρουμε με την ανατολή σιγά-σιγά με τα κουπιά και μόλις ξανοιχτήκαμε στ' απόμακρα άπλωσαμε τὸ πανί. Πηγαίναμε πλάι στη στεργιά περνώντας τα άκρογιάλια με τις σκοῦρες πτυχές ένα-ένα και συμμετέχοντες και ὁ φαντα χτερός ήλιος. Ὁ αέρας σάλευε τα φυλλώματα τῶν δένδρων χαϊδευτικά ἐνῶ ἡ νύχτα που πέρασε είχε αφήσει τὴ μαγεία της στην ἀνάμνησή μας. Μᾶς φάνηκε περίεργο πῶς ὁ μπά της μᾶς ξάφνιασε και τῆς θάρκας τὸ χιονάτο πανί κόλπωνε στα γιομάτα. Σὲ λίγο πρὸ τοῦ μεσημεριοῦ πιάσαμε τὸ «Ἀνεμοκάπι» ένα μικρὸ κόλπο που θὰ μέναμε ἐκεῖ ὅλη τὴν ἡμέρα και τὴ νύχτα ὅπου να καλμάρι ἡ θάλασσα. Νὰ ἡ νύχτα! Μᾶς ἤρθε! Τὴν σκέπαζε ὁ οὐρανὸς με τα χρυσὰ ἄμφια τῶν ἄστρων που οἱ ἀχτίδες τους σπάθιζαν τα μαῦρα της πέπλα.

Τ' ἀστέρια προχωρούσαν να δύσουν και να παραδώσουν θάρδια στο ἀστέρι τῆς αὐγῆς. Ἀφού μείναμε ὅλη τὴ κάριζε ἀπὸ τις πλαγιές τῶν ρεματιῶν, τα χαράματα γλυνύχτα κι' ἀπολαύσαμε τὸν ἀρωματισμένο αέρα που μπουστρήσαμε ἀπὸ τὸν κολπίσκο γιὰ τὸν προορισμό μας. Ὁ Κορινθιακὸς κόλπος δοῦζε. Ἐξακολουθούσαμε να προχωρούμε κοντά στους θράχους που ἦταν γυμνοὶ ἀπὸ δέντρα μόνον θάμνα φυτρωμένα σποραδικὰ θλέπαμε. Σὲ λίγο ἀντικρύσαμε μιὰ καλύβα και ἕνα μαντρί καταφύγιον τῶν ποιμένων στη βοσκὴ τῶν κοπαδιῶν ὅταν τὸ χόρτο δρίσκεται στην ἀνάπαυξή του. Τα πανιόλα τῆς θάρκας ἀχοῦσαν ἀπ' τῆς θάλασσας τὸ ζωηρὰ χτυπήματα σάν μουσικὲς νότες ὅσο ἡ θάρκα ἔγερνε ἀλλὰ μπάντα. Ἐντούτοις τὸ τρελλὸ σκαμπανέβασμα τῆς θάρκας ἀπ' τὴ θάλασσα με ἐξάλισε κι' ἔπεσα να πλαγιάσω στο καμποῦνι τῆ σποῦ ἦταν ἄρκετα με γάλο. Ἡ θάρκα ἔτρεχε πολὺ γιὰ τὰ ὕφαλά της ἦταν φρεσκοκαθαρισμένα.

Σὲ δὴ ὥρες φτάσαμε στὸν προορισμό μας μέσα σ' ἕνα μικρὸ λιμάνι ὅπου και ἀράξαμε. Ἀφού φουντάραμε τὸ τετράχαλο ἀγκουρέτο τῆς πρύμης, δέσαμε τὴν πλώρη μας με δὺο μπαρούτες γιὰ τὸ μαῖστρος ὅταν ξυπνήσει τα σαρμένια ὅλα. Τὴ δέσαμε σ' ἕνα ὄρθιο σιδερένιο πάσσαλο, μαινάραμε και μαζέψαμε τὸ πανί, κατεβήκαμε στη στεργιά. Καὶ σὲ δὺο βαθύσκοινα δέντρα δέσαμε μιὰ αἰώρα γιὰ να ἀναπαυθεῖ ὁ καπετάνιος. Τὸ μεσημέρι ἀνηφορίασε στο βουνὸ γιὰ ξύλα και μετὰ τρεῖς ὥρες γεμίσαμε τὴν πελώρια θάρκα μας ἀγριόξυλα ἀρκετὰ γιὰ θέρμανσι τῶν τζακιῶν και γιὰ μαγείρεμα γιὰ ἕνα ἢ δὺο μῆνες. Ἀτυχῶς τα παραγάδια μας μείναν ἀχρησιμοποίητα λόγω τῆς ἀκαταστασίας τοῦ καιροῦ και καλὰ που εἴχαμε στην ἐπιστροφή μας γιὰ σαβούρα τα καυσόξυλα κι' ἔτσι εἴχαμε σχετικὴ εὐστάθεια.

Σαλπάρουμε γιὰ τὴν ἐπιστροφή μας και ὁ περίχρυσος δίσκος τοῦ ἡλίου ἀρχισε να θαμπώνεται ἀπὸ ἕνα σκούρο βέλο ἀπὸ σύννεφο. Σὲ λίγο θὰ ξεσπάσει τρομερὴ θύελλα: Λέει ὁ καπτάν Γιάννης κι' ἔφερε τὴ θάρκα κόστα-κόστα. (Κοντὰ στην ἀκτὴ).

Σὲ μιὰ στιγμὴ μᾶς ἤρθε ἕνα πελώριο κύμα ἀπλωμένο μαλλιά μέχρι τα πόδια. Γαντζώθητε καλὰ: Λέει ὁ καπτάν Γιάννης που δὲν ξεκόλλαγε ἀπὸ τὸ δῆκι τοῦ τιμονιοῦ οὔτε στιγμὴ, και εἶχε στα πόδια του τα σωστικά μέσα (τοὺς φελούς και ὁ σχοινιά) γιὰ κάθε ἐνδεχόμενο. Ὅσο δὲ ἔδλεπε τῆς τρελλῆς τῆς θάλασσας τὰ συνεχῆ ἀγριωπὰ κύματα, τόσο ἡ ματιά του και ἡ σκέψη του περνοῦσαν ἀστραπὴ πάνω ἀπ' τα σχοινιά κι' ἀπ' τα σωσιῖα τῆς θάρκας. Σὲ δὺο ὥρες και με ὅλτες πιάσαμε ξανά τὸ «Ἀνεμοκάπι» γιὰ να κάνουμε σταθμό. Μαῖνάραμε και δέσαμε τὸ πανί γιὰ λίγη ὥρα. Ὅταν ἀνεβάσαμε τὴν ἀντίνα γιὰ να φύγουμε τὸ πανί χτυποῦσε δεξιά και ἀριστερὰ ἀπὸ τοὺς ἀέρηδες μ' ἕνα θόρυβο σάν φτερούγισμα κοπαδιαστῶν θαφνιασμένων περιστέρων. Τὸ ἀπόβραδο ξεμπουκάρουμε ἀπὸ τὸ Ἀνεμοκάπι ὅρτα ἀλιὰ μπάντα και ἀνηφορίζοντας περάσαμε τα νησιά στην ἐπσοδο τοῦ λιμανιοῦ γιὰ να μπουκάρουμε στο λιμάνι με κολπωμένο πανί. Οἱ ἀκτὲς και τὸ πράσινο πλαισιώνουν τὸ καθάριο νερὸ τοῦ λιμανιοῦ και ὅσο προχωρούσαμε τόσο τὸ νερὸ ἦταν διάφανο και τα πολύχρωμα βότσαλα τῆς ὄχθης λαμπύριζαν στο βυθὸ πλάι στα παιγνιδάρια φύκια, ἀπὸ τις φωτεινὲς ἀνταύγειες τῶν ἄστρων μέσα στο νερὸ.

Μετὰ δὺο μέρες ἕνας συμπατριώτης μας ψαρᾶς, ὁ μπάρμπα Δημήτρης, ξεκίνησε με τὴ θάρκα του και τα παραγάδια τους να πάει γιὰ ψάρεμα στο ἴδιο μέρος που πήγαμε κι' ἐμεῖς. Προσπαθήσαμε να τὸν πείσουμε να μὴν πᾶει ἀλλὰ δὲν ἤθελε να πιστέψει ὅτι θὰ συναντήση θύελλα, και

Ἐδῶ μ' Ἐκεῖ ..

ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ, Νοέμβριος.— Ἀρχισαν ἀπὸ τώρα οἱ ἐτοίμασιες γιὰ τις γιορτὲς τῶν Χριστουγέννων. Τα κλειστὰ σπιτία ἀνοίγονται και καθαρίζονται ἀπὸ τοὺς ἐδῶ συγγενεῖς των γιὰ να τα βροῦν ἔτοιμα οἱ ἰδιοκτῆτες ὅταν ἔλθουν να γιορτάσουν ἐδῶ στην πατρικὴ γωνιά τις ἅγιες ἡμέρες τῶν Χριστουγέννων και τὴν Πρωτοχρονιά.

— Θὰ ἀνάψουν τότε και τα τζάκια τῶν σπιτιῶν των που με τόσο εὐλάβεια διατηροῦν και θὰ ψήσουν ἐκεῖ ὅταν γυρίσουν ἀπὸ τὴν ἐκκλησία τις πατροπαράδοτες χοιρινὲς μπριζόλες με μπόλικο πιπὲρι και ξανθιὰ ρετσίνα.

— Τα μαγαζιά και τα σπιτία ἀρχισαν να στολίζονται με Χριστουγεννιάτικα στολίδια με μπαλόνια και τὸ Χριστοῦ γεννιάτικο δένδρο με τὰ δῶρα τῶν ἐορτῶν.

— Τὸ ἔθιμο αὐτὸ ἂν και ξενικὸ ριζώθηκε στα ἑλληνικά σπιτία και τις ἡμέρες τῶν ἐορτῶν προβάλλουν ἀπὸ τα παράθυρα τῶν σπιτιῶν με τα φωτισμένα πολύχρωμα λαμπιόνια που τόσο χαρὰ φέρνουν στοὺς μικροὺς.

— Και τὸ στριφτὸ ἔκανε τὴν ἐμφάνισή του. Εἶναι συνδεμένο τὸ παιγνίδι αὐτὸ με τις γιορτὲς τῶν Χριστουγέννων στην πατρίδα μας. Μικροὶ και μεγάλοι νοιώθουν τὴ γλύκα τοῦ εὐκολοῦ κέρδους και ποτὲ τοῦ... χαμοῦ των.

— Σὲ λίγες μέρες τὸ παιγνίδι θὰ γίνῃ πιὸ γερό γιὰ τὴν ἀκόμη σήμερα ὑπάρχουν γεροὶ παίκτες και θαυμαστὲς παρ' ὅλα τα γηρατειὰ τους. Εἶναι ἀπόμαχοι τῆς Ἀμερικανικῆς Λεγεῶνος που μικροὶ ξενητεύθηκαν ἀναζητώντας ἐκεῖ τὸ χρυσόμαλλο δέρας. Τώρα ἤλθαν να περάσουν ἐδῶ στην πατρικὴ γῆ τα γηρατειὰ τους με τις παχυλὲς συντάξεις τους. Καὶ θέλουν να παίξουν τὸ στριφτὸ που τὸ ξέχασαν χρόνια και χρόνια στην ξενητεία που δρέθηκαν. Ἐκεῖ εἶχαν χάσει και τὸ νόημα τῶν Ἀγίων ἡμερῶν τῶν Χριστουγέννων. Μὰ τώρα που ἀμέριμνοι ζοῦν ἐδῶ στην πατρίδα τους τα τελευταῖα χρόνια τῆς ζωῆς τους, θέλουν να ἐξαντλήσουν ὅλες τις ἐπιθυμίες τους που στερήθηκαν 50 χρόνια στην ξενητεία.

— Θέλω - μοῦ ἔλεγε σεβάσμιος γέρος μετανάστης - να θυμῶ τις παιδικὲς χαρὲς με τὸ στρίψιμο με τις μεγάλες δεκάρες τις χάλκινες τοῦ Ὁθωνα και να νοιώσω τὴ λαχτὰ τοῦ «Κορώια-γράμματα» που τις ἡμέρες αὐτὲς σ' ὅλες

τις γειτονιὲς ἀντιχοῦσαν οἱ φωνὲς τῶν παιδιῶν με τις χαρὰ κτηριστικὲς φωνὲς τους «Στρίψε βρούζα», «Μὴν κάνης καντλίτσα», «Δὲν πᾶνε», «Γιὰ μένα» και ἄλλας συνθηματικὲς λέξεις τοῦ παιγνιδιοῦ που μᾶς ἔκανε να ξεχάσουμε ὅτι τὸ

μεσημέρι εἶχε ἔλθει και ὁ κωδωνόκρουστος τοῦ Ἀγίου Νικολάου (Μπαρμπαγύρης) σήμανε με τὴ θαρεῖα καμπάνα τοῦ Ἀγίου Νικολάου ὅτι ἤρθε ἡ ὥρα να διαλυθοῦν. Μὰ ποῖος εἶχε μυαλὸ να φύγῃ; Ἐκεῖνοι που ἔχαναν ἤθελαν να ρεφάρουν, να παίξουν κανά-δὺο τζογιές να ρθοῦν στα λεπτὰ τους, ἐνῶ οἱ ἄλλοι ἐπειδὴ συνεχῶς κέρδιζαν δὲν ἤθελαν να χάσουν, ὅτι τοὺς ἔδινε ἡ θεὰ τύχη και ἔτσι ὁ καιρὸς περνοῦσε χωρὶς να τὸ νοιώθουν γιὰ να γυρίσουν στα σπιτία τους γιὰ φαγητὸ.

— Μὰ τώρα ἔχει περιορισθὲ τὸ παιγνίδι αὐτὸ και γίνεται ἐκτὸς τῆς πόλεως γιὰ εἶναι ἀπηγορευμένο και διώκεται ποινικῶς. Ἔτσι οἱ παίκτες τοῦ «Κορώια-γράμματα», καταφεύγουν σὲ τοποθεσίες ἔξω τῆς πόλεως.

— Τὴν 16ην Νοεμβρίου ἔγινε και ἐδῶ ὁ ἐτήσιος ἔρανος ὑπὲρ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ. Ὁμάδες κοριτσιῶν με ἔπικεφαλὲς τοὺς προϊσταμένους τῶν ὑπηρεσιῶν γύρισαν σπιτία και καταστήματα και συγκέντρωσαν χρήματα: τα ὅποια πρόθυμα οἱ συμπολίτες μας ἔδιναν γιὰ να ἐνισχύσουν τὴν προσπάθεια τοῦ Ὁργανισμοῦ αὐτοῦ τοῦ ὁποιοῦ ἡ πολυσχιδὴς δράσις του στην εἰρήνη και στὸν πόλεμο ἔδωσε δειγματοῦ ἀφαντάστου ἀλτρουϊσμοῦ, φιλανθρωπίας και γενναίου ἔνθους στα πέρατα ὅλου τοῦ κόσμου.

— Τὴν 16ην τρ. μηνὸς Νοεμβρίου μιὰ ἡλιόλουστη ἡμέρα κατὰ τις μεσημβρινὲς ὥρες ἤλθαν πολλὰ ἑκδρομικά αὐτοκίνητα—ποῦλμαν με ἑκδρομεῖς Ἀθηναίους—ποῦ ἐνθουσιασθήσαν με τὴν ὁμορφὴ λιακάδα που ὄρθαν ἐδῶ, ἐνῶ ἀπὸ τὴν Ἀθήνα ὡς τοὺς Δελφούς τοὺς συνώδευε ραγδαία βροχὴ και τὸ κρῦο ἀφάνταστο και ἀπόρησαν γιὰ τὸ κλίμα τῆς πατρίδας μας. Στὰ ἐστιατόρια μας ὄρθαν ἄφωνα ψάρια και τα σπεσιαλιτὲ των και μέσα σὲ εὐθυμία συνοδεύα κιδάρας και μαγνητοταινιῶν γλέντησαν πολὺ καλὰ. Ἐπίσης και δὺο ποῦλμαν ἤλθαν ἀπὸ τὴν Πάτρα και Θεσσαλονίκη και πολλὰ Ι.Χ. με ἑκδρομεῖς ἀπὸ τὴν Πρωτεύουσα και ὅλοι ἔφυγαν εὐχαριστημένοι γιὰ τις ὁμορφὲς ὥρες που πέρασαν στο Γαλαξείδι μας.

— Ὅπως καταλαβαίνει κανεὶς τα Κέντρα μας και ἰδίως τα ἐστιατόρια δυσκολεύθηκαν γιὰ να ἐξυπηρετήσουν

τόσα ἄτομα που ἀπροειδοποίητα ἤρθαν γιὰ να περάσουν ἐδῶ τὸ Σαββατοκύριακο. Καὶ ὅμως γιὰ ἄλλῃ μιὰ φορὰ ἔφεραν εἰς πέρας τὴν ἀποστολὴ τους.

ΕΥΘΥΜΙΟΣ ΚΑΜΒΥΣΗΣ

Νέα

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ

ΠΑΗΡΟΦΟΡΙΑΙ - ΣΧΟΛΙΑ - ΕΙΚΟΝΕΣ - ΚΙΝΗΣΙΣ

Ἐπιμέλεια Ε. Κ

Νέα

ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ, Νοέμβριος.— Ἀπὸ τις 14 Νοεμβρίου ὁ καιρὸς ἄλλαξε. Πυκνὰ σύνεφα εἶχαν σκεπάσει τὸν Παρνασσὸ και ἄγριος βορρῆς ἔβρεσε. Τὸ κρῦο ἦταν ἀρκετὰ τσουχτερό και ἐπακολούθησε πτώση βροχῆς.

— Σκάφη που ἔπλεαν στὸν Κορινθιακὸ ἤρθαν στο λιμάνι μας να ἀγκυροβολήσουν και σὲ 2-3 ἀνεμότρατες οἱ ναῦτες βρεμένοι ἀπὸ τὴν θάλασσα και τὴ βροχὴ ἔδεναν γερὰς πριμάτσες στο Μῶλο μας ἐνῶ ἡ ὄρα χνὴ φωνὴ τοῦ καπετάνιου ἔδινε διαταγὲς στο πλήρωμά του, γιὰ τὴν ἀσφαλὴ πρόσδεση.

— Οἱ γλάροι (σωστὸ σύννεφο) περὶμεναν και αὐτοὶ τὸ μερδικὸ τους ἀπὸ τα ἄχρηστα ψάρια που ἔπεσαν ἀπὸ τις ἀνεμότρατες στη θάλασσα, να κορέσουν τὴν πείνα τους. «Ὁ σὺ ζων εὐετόν σωθήτω»...

— Οἱ σῆμπες και τα τζάκια ἀνάφθηκαν και οἱ καπνοὶ ἀνέβαιναν ἀπὸ τα φουγάρια τῶν σπιτιῶν λὲς και προὔπαντοῦσαν τὸ χειμῶνα.

— Οἱ οἰκοδόμοι που ἀσχολοῦνται με ἐπισκευὲς σπιτιῶν ἀφῆσαν τις σκαλωσιὲς και τρύπωσαν μέσα στις οἰκοδομὲς γιὰ να συνεχίσουν ἐκεῖ ἄλλες ἐργασίες γιὰ τὴν κακοκαιρία.

Κατόπιν ἐνεργειῶν τοῦ Βουλευτοῦ μας κ. Ἀθανασίου Γκελεσάθη, ἐτοποθετήθη εἰς τὸ Γαλαξείδι Κοινωτικὸς ἱατρός.

Κατόπιν ἐνεργειῶν τοῦ Βουλευτοῦ μας κ. Ἀθανασίου Γκελεσάθη, ἐτοποθετήθη εἰς τὸ Γαλαξείδι Κοινωτικὸς ἱατρός.

Κατόπιν ἐνεργειῶν τοῦ Βουλευτοῦ μας κ. Ἀθανασίου Γκελεσάθη, ἐτοποθετήθη εἰς τὸ Γαλαξείδι Κοινωτικὸς ἱατρός.

Κατόπιν ἐνεργειῶν τοῦ Βουλευτοῦ μας κ. Ἀθανασίου Γκελεσάθη, ἐτοποθετήθη εἰς τὸ Γαλαξείδι Κοινωτικὸς ἱατρός.

Κατόπιν ἐνεργειῶν τοῦ Βουλευτοῦ μας κ. Ἀθανασίου Γκελεσάθη, ἐτοποθετήθη εἰς τὸ Γαλαξείδι Κοινωτικὸς ἱατρός.

Κατόπιν ἐνεργειῶν τοῦ Βουλευτοῦ μας κ. Ἀθανασίου Γκελεσάθη, ἐτοποθετήθη εἰς τὸ Γαλαξείδι Κοινωτικὸς ἱατρός.

Κατόπιν ἐνεργειῶν τοῦ Βουλευτοῦ μας κ. Ἀθανασίου Γκελεσάθη, ἐτοποθετήθη εἰς τὸ Γαλαξείδι Κοινωτικὸς ἱατρός.

Κατόπιν ἐνεργειῶν τοῦ Βουλευτοῦ μας κ. Ἀθανασίου Γκελεσάθη, ἐτοποθετήθη εἰς τὸ Γαλαξείδι Κοινωτικὸς ἱατρός.

Κατόπιν ἐνεργειῶν τοῦ Βουλευτοῦ μας κ. Ἀθανασίου Γκελεσάθη, ἐτοποθετήθη εἰς τὸ Γαλαξείδι Κοινωτικὸς ἱατρός.

Κατόπιν ἐνεργειῶν τοῦ Βουλευτοῦ μας κ. Ἀθανασίου Γκελεσάθη, ἐτοποθετήθη εἰς τὸ Γαλαξείδι Κοινωτικὸς ἱατρός.

Κατόπιν ἐνεργειῶν τοῦ Βουλευτοῦ μας κ. Ἀθανασίου Γκελεσάθη, ἐτοποθετήθη εἰς τὸ Γαλαξείδι Κοινωτικὸς ἱατρός.

Κατόπιν ἐνεργειῶν τοῦ Βουλευτοῦ μας κ. Ἀθανασίου Γκελεσάθη, ἐτοποθετήθη εἰς τὸ Γαλαξείδι Κοινωτικὸς ἱατρός.

Κατόπιν ἐνεργειῶν τοῦ Βουλευτοῦ μας κ. Ἀθανασίου Γκελεσάθη, ἐτοποθετήθη εἰς τὸ Γαλαξείδι Κοινωτικὸς ἱατρός.

Κατόπιν ἐνεργειῶν τοῦ Βουλευτοῦ μας κ. Ἀθανασίου Γκελεσάθη, ἐτοποθετήθη εἰς τὸ Γαλαξείδι Κοινωτικὸς ἱατρός.

Κατόπιν ἐνεργειῶν τοῦ Βουλευτοῦ μας κ. Ἀθανασίου Γκελεσάθη, ἐτοποθετήθη εἰς τὸ Γαλαξείδι Κοινωτικὸς ἱατρός.

Κατόπιν ἐνεργειῶν τοῦ Βουλευτοῦ μας κ. Ἀθανασίου Γκελεσάθη, ἐτοποθετήθη εἰς τὸ Γαλαξείδι Κοινωτικὸς ἱατρός.

Κατόπιν ἐνεργειῶν τοῦ Βουλευτοῦ μας κ. Ἀθανασίου Γκελεσάθη, ἐτοποθετήθη εἰς τὸ Γαλαξείδι Κοινωτικὸς ἱατρός.

Κατόπιν ἐνεργειῶν τοῦ Βουλευτοῦ μας κ. Ἀθανασίου Γκελεσάθη, ἐτοποθετήθη εἰς τὸ Γαλαξείδι Κοινωτικὸς ἱατρός.

Κατόπιν ἐνεργειῶν τοῦ Βουλευτοῦ μας κ. Ἀθανασίου Γκελεσάθη, ἐτοποθετήθη εἰς τὸ Γαλαξείδι Κοινωτικὸς ἱατρός.

Κατόπιν ἐνεργειῶν τοῦ Βουλευτοῦ μας κ. Ἀθανασίου Γκελεσάθη, ἐτοποθετήθη εἰς τὸ Γαλαξείδι Κοινωτικὸς ἱατρός.

Κατόπιν ἐνεργειῶν τοῦ Βουλευτοῦ μας κ. Ἀθανασίου Γκελεσάθη, ἐτοποθετήθη εἰς τὸ Γαλαξείδι Κοινωτικὸς ἱατρός.

Κατόπιν ἐνεργειῶν τοῦ Βουλευτοῦ μας κ. Ἀθανασίου Γκελεσάθη, ἐτοποθετήθη εἰς τὸ Γαλαξείδι Κοινωτικὸς ἱατρός.

Κατόπιν ἐνεργειῶν τοῦ Βουλευτοῦ μας κ. Ἀθανασίου Γκελεσάθη, ἐτοποθετήθη εἰς τὸ Γαλαξείδι Κοινωτικὸς ἱατρός.

Κατόπιν ἐνεργειῶν τοῦ Βουλευτοῦ μας κ. Ἀθανασίου Γκελεσάθη, ἐτοποθετήθη εἰς τὸ Γαλαξείδι Κοινωτικὸς ἱατρός.

Κατόπιν ἐνεργειῶν τοῦ Βουλευτοῦ μας κ. Ἀθανασίου Γκελεσάθη, ἐτοποθετήθη εἰς τὸ Γαλαξείδι Κοινωτικὸς ἱατρός.

Κατόπιν ἐνεργειῶν τοῦ Βουλευτοῦ μας κ. Ἀθανασίου Γκελεσάθη, ἐτοποθετήθη εἰς τὸ Γαλαξείδι Κοινωτικὸς ἱατρός.

Κατόπιν ἐνεργειῶν τοῦ Βουλευτοῦ μας κ. Ἀθανασίου Γκελεσάθη, ἐτοποθετήθη εἰς τὸ Γαλαξείδι Κοινωτικὸς ἱατρός.

Κατόπιν ἐνεργειῶν τοῦ Βουλευτοῦ μας κ. Ἀθανασίου Γκελεσάθη, ἐτοποθετήθη εἰς τὸ Γαλαξείδι Κοινωτικὸς ἱατρός.

Κατόπιν ἐνεργειῶν τοῦ Βουλευτοῦ μας κ. Ἀθανασίου Γκελεσάθη, ἐτοποθετήθη εἰς τὸ Γαλαξείδι Κοινωτικὸς ἱατρός.

Κατόπιν ἐνεργειῶν τοῦ Βουλευτοῦ μας κ. Ἀθανασίου Γκελεσάθη, ἐτοποθετήθη εἰς τὸ Γαλαξείδι Κοινωτικὸς ἱατρός.

Κατόπιν ἐνεργειῶν τοῦ Βουλευτοῦ μας κ. Ἀθανασίου Γκελεσάθη, ἐτοποθετήθη εἰς τὸ Γαλαξείδι Κοινωτικὸς ἱατρός.

Κατόπιν ἐνεργειῶν τοῦ Βουλευτοῦ μας κ. Ἀθανασίου Γκελεσάθη, ἐτοποθετήθη εἰς τὸ Γαλαξείδι Κοινωτικὸς ἱατρός.

Κατόπιν ἐνεργειῶν τοῦ Βουλευτοῦ μας κ. Ἀθανασίου Γκελεσάθη, ἐτοποθετήθη εἰς τὸ Γαλαξείδι Κοινωτικὸς ἱατρός.

Κατόπιν ἐνεργειῶν τοῦ Βουλευτοῦ μας κ. Ἀθανασίου Γκελεσάθη, ἐτοποθετήθη εἰς τὸ Γαλαξείδι Κοινωτικὸς ἱατρός.

Κατόπιν ἐνεργειῶν τοῦ Βουλευτοῦ μας κ. Ἀθανασίου Γκελεσάθη, ἐτοποθετήθη εἰς τὸ Γαλαξείδι Κοινωτικὸς ἱατρός.

Κατόπιν ἐνεργειῶν τοῦ Βουλευτοῦ μας κ. Ἀθανασίου Γκελεσάθη, ἐτοποθετήθη εἰς τὸ Γαλαξείδι Κοινωτικὸς ἱατρός.

Κατόπιν ἐνεργειῶν τοῦ Βουλευτοῦ μας κ. Ἀθανασίου Γκελεσάθη, ἐτοποθετήθη εἰς τὸ Γαλαξείδι Κοινωτικὸς ἱατρός.

Κατόπιν ἐνεργειῶν τοῦ Βουλευτοῦ μας κ. Ἀθανασίου Γκελεσάθη, ἐτοποθετήθη εἰς τὸ Γαλαξείδι Κοινωτικὸς ἱατρός.

Κατόπιν ἐνεργειῶν τοῦ Βουλευτοῦ μας κ. Ἀθανασίου Γκελεσάθη, ἐτοποθετήθη εἰς τὸ Γαλαξείδι Κοινωτικὸς ἱατρός.

Κατόπιν ἐνεργειῶν τοῦ Βουλευτοῦ μας κ. Ἀθανασίου Γκελεσάθη, ἐτοποθετήθη εἰς τὸ Γαλαξείδι Κοινωτικὸς ἱατρός.

Κατόπιν ἐνεργειῶν τοῦ Βουλευτοῦ μας κ. Ἀθανασίου Γκελεσάθη, ἐτοποθετήθη εἰς τὸ Γαλαξείδι Κοινωτικὸς ἱατρός.

Κατόπιν ἐνεργειῶν τοῦ Βουλευτοῦ μας κ. Ἀθανασίου Γκελεσάθη, ἐτοποθετήθη εἰς τὸ Γαλαξείδι Κοινωτικὸς ἱατρός.

Κατόπιν ἐνεργειῶν τοῦ Βουλευτοῦ μας κ. Ἀθανασίου Γκελεσάθη, ἐτοποθετήθη εἰς τὸ Γαλαξείδι Κοινωτικὸς ἱατρός.

Κατόπιν ἐνεργειῶν τοῦ Βουλευτοῦ μας κ. Ἀθανασίου Γκελεσάθη, ἐτοποθετήθη εἰς τὸ Γαλαξείδι Κοινωτικὸς ἱατρός.

Κατόπιν ἐνεργειῶν τοῦ Βουλευτοῦ μας κ. Ἀθανασίου Γκελεσάθη, ἐτοποθετήθη εἰς τὸ Γαλαξείδι Κοινωτικὸς ἱατρός.

Κατόπιν ἐνεργειῶν τοῦ Βουλευτοῦ μας κ. Ἀθανασίου Γκελεσάθη, ἐτοποθετήθη εἰς τὸ Γαλαξείδι Κοινωτικὸς ἱατρός.

Κατόπιν ἐνεργειῶν τοῦ Βουλευτοῦ μας κ. Ἀθανασίου Γκελεσάθη, ἐτοποθετήθη εἰς τὸ Γαλαξείδι Κοινωτικὸς ἱατρός.

Κατόπιν ἐνεργειῶν τοῦ Βουλευτοῦ μας κ. Ἀθανασίου Γκελεσάθη, ἐτοποθετήθη εἰς τὸ Γαλαξείδι Κοινωτικὸς ἱατρός.

Κατόπιν ἐνεργειῶν τοῦ Βουλευτο